

I.

Zpráva o situaci v oblasti migrace ke dni 31. března 2017

Tento materiál byl vytvořen Ministerstvem vnitra v rámci plnění usnesení vlády ze dne 12. října 2015 č. 824, kterým se mění usnesení ze dne 29. července 2015 č. 621, o Strategii migrační politiky České republiky a Komunikační strategii České republiky k migraci. Členům vlády je zpráva předkládána každých 14 dní a poskytuje jim aktuální informace vztahující se k období uplynulému od předložení poslední zprávy.

1. Situace v České republice

Pokračující migrační vlna se i v druhé polovině března 2017 vyhýbá České republice, na jejímž území jsou zjišťováni pouze jedinci či malé skupiny migrantů.

V období od 16. do 31. března 2017 bylo v České republice evidováno celkem 53 žádostí o mezinárodní ochranu. Nejvíce žádostí o mezinárodní ochranu podali státní příslušníci **Ukrajiny**, konkrétně **18 žádostí**. Dalšími v pořadí byli žadatelé z **Ázerbájdžánu (4), Ruské federace (4), Běloruska (3) a Vietnamu (3)**.

V rámci tranzitní nelegální migrace bylo od počátku posílených opatření vyhlášených dne 17. června 2015 do konce sledovaného období zjištěno **3 846 osob**. V období od 16. do 31. března 2017 bylo zjištěno **7 případů tranzitní nelegální migrace**. Mezi zjištěné jedince patřili občané **Iráku (5), Turecka (1) a Ukrajiny (1)**. Ke všem zjištěním došlo v Jihomoravském kraji. Ve sledovaném období byly mezi příchozími zjištěny dvě ženy a tři děti do 15 let. Cílem všech zjištěných osob bylo Německo.

V zařízeních pro zajištění cizinců pobývalo k 31. březnu 2017 celkem 106 osob. V ZZC Bělá Jezová bylo k tomuto datu zajištěno 32 osob, v ZZC Vyšší Lhoty 21 osob a v ZZC Balková 53 osob. Mezi hlavní zajištěné státní příslušnosti v českých ZZC momentálně patří **občané Ukrajiny (63), Iráku (5), Nigérie (5) a Vietnamu (5)**. V současné době se v českých ZZC nachází 22 žen a 4 děti a mladiství (ZZC Bělá Jezová).

2. Situace v Evropské unii

Řecko a vývoj na západo-balkánské migrační trase

Od začátku roku do 29. března 2017 byl zaznamenán příchod celkem 3 725 osob (statistika IOM). Situaci na západo-balkánské trase se díky jednotlivým opatřením přijatým v prvních měsících roku 2016 podařilo stabilizovat a z velké části tak zamezit nekontrolovanému pohybu migrantů podél této trasy dále do EU. Klíčovou úlohu sehrálo **společné prohlášení členů Evropské rady a tureckého premiéra z 18. března 2016**, ale také faktické omezení průchodnosti trasy (zejména díky uzavření hranice mezi Řeckem a Makedonií).

Prohlášení EU/Turecko se nadále těší obecné podpoře členských států a plní svůj ultimátní účel. Situaci v regionu však lze nadále považovat za potenciálně kritickou, zejména s přihlédnutím na několik křehkých faktorů jak samotné spolupráce s Tureckem, tak všeobecné situace v regionu. V posledních měsících situace vyeskalovala zejména ve vztahu k bilaterálním vztahům několika členských států a Turecka, kdy v návaznosti média informovala o vypovězení části smlouvy z turecké strany. Tato informace naším zastupitelským úřadem v Ankaře potvrzena nebyla. Tlak též dále sílí ze strany Evropského parlamentu, jehož poslanci politických skupin (Greens/EFA, S&D, GUE/NGL a ALDE) dne 15. března 2017 představili negativní posudek k EU/tureckému prohlášení a vyzvali EU k suspendování jeho provádění.

Problematické a neefektivní i nadále zůstává navracení osob z Egejských ostrovů – k 31. březnu 2017 bylo **navráceno pouhých 944 osob** (z toho pouze 176 Syřanů). Společné prohlášení přitom předpokládá, že EU z Turecka přesídlí jednoho Syřana za jednoho vráceného Syřana, který přicestoval nelegálně na Egejské ostrovy

(k 31. březnu 2017 bylo **přesídleno do EU už celkem 4 361 syrských uprchlíků** - nejvíce do Německa (1584) a Nizozemska (849)). Neefektivita tohoto mechanismu je způsobena především povinností vyplývající z evropského azylového *acquis* posoudit žádost o azyl všech osob, které o ni na řeckých ostrovech požádají. Žadatele tak nelze vrátit zpět až do konečného vyřízení jejich žádosti (včetně odvolání). Drtivá většina osob vrácených do Turecka se tak rekrutuje z kategorie osob, které v Řecku o azyl nepožádaly, resp. z osob, které dobrovolně požádaly o návrat. Naopak majorita osob přibývajících na Egejské ostrovy o azyl požádala a není proto možné je proti jejich vůli vrátit až do konečného (druhoinstančního) rozhodnutí o jejich žádosti.

Z celkového příslibu 3 mld. EUR již Evropská komise v rámci **nástroje pro uprchlíky v Turecku** alokovala 2.2 mld. EUR pro období 2016-2017 (do současné doby bylo vyplaceno okolo 748 mil. EUR).

Uzavření západo-balkánské trasy, neefektivita navracení migrantů a pomalé provádění relokací **vytváří trvalý tlak na Řecko**, které na svém území hostí přes 62 000 migrantů (dle statistik IOM). Situace je kritická především na řeckých ostrovech, kde k **31. březnu 2017 pobývalo 13 964 osob při kapacitě pouhých 8500 míst**. V návaznosti na zimní měsíce sice řecké úřady přikročily k přemístění některých migrantů na pevninu a došlo k navýšení počtu lůžek v jednotlivých ubytovacích zařízeních, avšak celková kapacita je stále nedostatečná a problematická bezpečnostní situace i nadále přetrvává. Dle Komise zveřejněné páté hodnotící zprávy o provádění prohlášení nadále přetrvávají hlavní nedostatky z minulých měsíců, tj. extrémně zdlouhavé procedury zpracování žádostí o mezinárodní ochranu, dlouhé lhůty pro vydání rozhodnutí odvolacími komisemi, apod. Tato situace tak často vede k frustraci osob a podněcuje napětí. Evropská komise radí řecké straně, aby se zaměřila především na tyto nedostatky, jejichž vyřešení by se pozitivně promítlo jak na implementaci mechanismu 1:1 dle společného prohlášení EU-Turecko, tak by ulevilo celkovému tlaku. Cílem by se měl být stav, kdy Řecko ve spolupráci s dalšími členskými státy bude schopno v rámci mechanismu 1:1 navracet větší počet osob, než jich na ostrovy přichází.

V důsledku uzavření řecko-makedonské hranice a prohlášení EU-Turecko došlo též **ke zvýšenému migračnímu tlaku na hranici Turecka s Bulharskem**, kterému již pod hlavičkou Frontex/EBCG byla poskytnuta pomoc při dohledu nad státními hranicemi. Migračním tlakem je též vysoce zasaženo Srbsko, jehož malá národní administrativa velice těžko čelí náporu migrantů na svém území – dle oficiálních čísel okolo 8000 osob. Situace v Makedonii zůstává i nadále stabilní. Další alternativní trasy pro migraci přes Albánii jsou (zejména díky špatné přístupnosti) využívány spíše sporadicky.

Itálie a vývoj na centrální středomořské trase

Zatímco rok 2016 se na východní středomořské trase nesl v duchu mohutného poklesu příchodů, **situaci na centrální středomořské trase** (s Itálií jako vstupním bodem) se vyřešit stále nepodařilo. Trasa tak zůstává nadále velice aktivní, kdy čísla za první tři měsíce roku 2017 jsou o zhruba 50 % vyšší než za stejné období roku 2016 – **celkově byl k 31. březnu zaznamenán příchod 24 244 osob** (statistika UNHCR). Smíšené migrační toky jsou na této trase složeny jinak než v případě východo-středomořské trasy - drtivá většina příchozích nemá nárok na udělení mezinárodní ochrany v EU.¹ Jedním z hlavních důvodů zvýšené míry zneužívání této trasy k nelegální

¹ Hlavní národnosti představují občané Guiney, Nigérie, Bangladéše, Gambie a Pobřeží Slonoviny.

migraci do EU jsou patrně posílené námořní operace (*search and rescue*) nevládních organizací u severoafrického pobřeží, které motivují převaděče vysílat na moře více migrantů, protože existuje záruka jejich záchran a převozu na evropskou pevninu. Motivací též zůstává **neschopnost EU a jejích členských států vracet do zemí původu (nebo tranzitu) nelegální migranty**. Žádost o azyl tak nelegálním migrantům slouží, ať už do EU vstoupí s jakoukoliv motivací, k (přinejmenším dočasně) legalizaci jejich pobytu na území EU/Schengenu.

Evropská komise na začátku března 2017 vydala revidovaný akční plán k návratům, kde vyzývá k potřebnému zefektivnění návratové politiky, a doporučení k efektivnější realizaci návratů implementací směrnice 2008/115/ES. Celková míra realizovaných návratů oproti vydaným rozhodnutím v EU je velmi nízká – po odečtení realizovaných návratů do západo-balkánských států se pohybuje na 27 %.

S ohledem na vytíženost centrální středomořské trasy se pozornost postupně stáčí ke snahám řešit situaci v tranzitních severoafrických státech. To se týká zejména Libye, odkud bylo v roce 2016 uskutečněno přes 90 % všech vyplutí směrem do Itálie. Snahy jsou vyvíjeny na bilaterální i unijní úrovni. Italský premiér Gentolini na počátku února podepsal se svým libyjským protějškem Sarrádzem **memorandum o porozumění v oblasti boje proti nelegální migraci, obchodování s lidmi a převaděčství**, kde se obě strany zavázaly k posílení spolupráce při kontrole námořních hranic (provádění této dohody bylo však dočasně suspendováno Tripolským odvolacím soudem). Evropská komise dne 25. ledna 2017 představila společné sdělení „*Migrace na trase přes centrální Středomoří. Řízení toků, záchrana životů.*“, kde identifikovala hlavní nedostatky a výzvy při snižování migrace na této migrační trase a navrhla několik opatření, které se staly základem pro diskusi hlav členských států EU na únorovém neformálním summitu. Výsledkem se stala tzv. **Maltská deklarace**, ve které lídři EU28 představili vodítka pro další práci a načrtli prioritní akce ve vztahu k Libyi: posílení podpory libyjské národní pobřežní stráže (prostřednictvím operace SOPHIA či projektu středomořské sítě Seahorse); vytvoření dalšího úsilí na rozbití operačního modelu převaděčů; podpora místních komunit v Libyi; pomoc při snižování tlaku, jemuž jsou vystaveny libyjské pozemní hranice; prohloubení dialogu a spolupráce v oblasti migrace se všemi sousedními zeměmi; atd. MT PRES, ve spolupráci s Komisí a Evropskou akcí pro vnější činnost, již v návaznosti představilo implementační plán konkrétních opatření, které jsou postupně prováděny v praxi – např. dokončení prvního kola tréninků pro příslušníky libyjské pobřežní stráže, atd.

Jednotlivá dílčí opatření k řešení situace v centrálním Středomoří vycházející z Evropského programu pro migraci (květen 2015) podpořeného Vallettským summitem k migraci (listopad 2015) jsou prosazována též prostřednictvím tzv. **Partnerského rámce se třetími zeměmi** (červen 2016), který předpokládá posílenou spolupráci s relevantními třetími zeměmi, kdy právě otázka migrace je vymezena jako ústřední téma dialogu. Evropská služba pro vnější činnost ve spolupráci s Komisí a za přispění členských států v současné době vyjednává tzv. kompakty se čtyřmi klíčovými zeměmi původu migrace (Nigérie, Mali, Senegal, Etiopie) a jednou zemí tranzitu (Niger). Evropská komise počátkem března představila třetí hodnotící zprávu provádění tohoto rámce, kde se v porovnání s minulými zprávami objevuje negativněji laděný tón co do výčtu nedostatků, zejména ve vztahu k efektivitě návratů, které se, i přes poskytnutou finanční asistenci, prosazovat stále nedaří. Nejpozitivněji se přijatá opatření odráží ve vztahu k Nigeru, kde došlo k výraznému snížení transitzní migrace skrze Agadez a povedlo se postoupit v boji proti pašerákům.

Výsledky u dalších čtyř zemí jsou však velice limitované, kdy např. úspěšnost navracení do klíčové země původu nelegální migrace do EU Nigérie se i nadále pohybuje pod 30 %. V rámci klíčového nástroje na implementaci projektů – Svěrenecký fond EU pro Afriku – bylo doposud odsouhlaseno okolo 106 projektů v celkové hodnotě 1.5 mld. EUR a došlo k rozšíření jeho působnosti na další migračně relevantní země – Pobřeží Slonoviny, Ghana a Guinea.

Snahy o reformu společného systému/Legislativní návrhy

S cílem **reformovat** (dle Evropské komise aktuálně nefunkční) **společný evropský azylový systém** (SEAS) vydala Komise dne 4. května 2016 návrhy novely dublinského nařízení, nařízení k databázi EURODAC a návrh nařízení posilujícího mandát Evropského podpůrného azylového úřadu (EASO). Následně v červenci Komise představila, tzv. druhý azylový balíček, kde mj. navrhla legislativu ustavující společný rámec EU pro přesídlování a představila tři legislativní návrhy, které mají posílit integraci azylových pravidel. Komise navrhla nahradit směrnici o azylovém řízení a kvalifikační směrnici nařízeními. Dále hodlá provést revizi směrnice o podmínkách přijímání žadatelů o azyl. Všechny legislativní návrhy jsou v této době diskutovány na pracovních skupinách Rady.

Návrh revize **obsahuje pro řadu ČS problematické aspekty, mj. mechanismy, které předpokládají povinné přerozdělování migrantů.** Ve snaze najít konsensus napříč členskými státy na podobě nového systému již SK PRES představilo návrh na vytvoření tzv. flexibilní solidarity, která je nyní dále rozpracovávána MT PRES. Názorový rozkol však stále přetrvává. Kontroverzi také vyvolávají **návrhy na posílení kompetencí EU na úkor členských států.**

Součástí reformovaného systému mají být také opatření týkající se ochrany vnějších hranic EU. Schválený nový mandát **Evropské pohraniční a pobřežní strážě** (*European Border and Coast Guard* - EBCG), který se postupně daří implementovat v praxi (vytvoření týmu rychlého nasazení složeného z 1500 osob, operabilita návratových týmů, apod.), by měl dále doplnit v současné době projednáváný **systém vstupu a výstupu** (dne 3. března 2017 se MT PRES podařilo získat mandát k zahájení vyjednávání s Evropským parlamentem), **systém EU pro cestovní informace a povolení (ETIAS)** a v prosinci představený návrh reformy **Schengenského informačního systému (SIS)**. Důležitým aspektem ochrany vnějších hranic by se též měla stát revize **Schengenského hraničního kodexu (SBC)**, u které bylo v prosinci 2016 na jednání COREPER II schváleno finální kompromisní znění.

Důležitá setkání/přijatá opatření

Ve dnech 24. a 25. března 2017 se v Římě uskutečnilo mimořádné neformální setkání hlav států a předsedů vlád 27 členských zemí EU u příležitosti 60. výročí podpisu Římských smluv. Delegaci ČR vedl předseda vlády Bohuslav Sobotka. Výsledkem diskuse se stalo podepsání Římského prohlášení 27 členských států a institucí EU k budoucímu směřování EU. Prohlášení obecně oceňuje výsledky evropské integrace a vyzývá k řešení hlavních aktuálních výzev – regionální konflikty, terorismus, migrační tlaky, protekcionismus a sociální a ekonomické nerovnosti. Mezi čtyři hlavní prioritní oblasti pro další činnost Unie byla zařazena i vnitřní bezpečnost – ochrana vnějších hranic, zachování volného pohybu osob, udržitelná migrační politika a spolupráce v boji proti terorismu a organizovanému zločinu.

Dne 27. března 2017 se v Bruselu uskutečnilo zasedání Rady JHA (část vnitřní věci). Migračně relevantní témata prostupovala celý program. MT PRES na úvod představilo zprávu o pokroku ve vyjednávání v oblasti informačních technologií týkajících se správy hranic (ETIAS – ambice dosáhnout obecného přístupu Rady do června 2017; systém vstupu a výstupu – cíl dosáhnout politické dohody mezi EP a Radou do června 2017), kterou vzala Rada na vědomí, a ve spolupráci s Komisí a agenturou Frontex načrtlo postup při provádění nového mandátu Evropské pohraniční a pobřežní stráže (EBCG) v praxi. Největšího prostoru se však dostalo návratové politice, konkrétně diskusi k nově představenému revidovanému akčnímu plánu a doporučení Komise ke zvýšení efektivitě navrácení při provádění návratové směrnice (2008/115/ES). Během jednotlivých vystoupení se pozornost ubrala jak k vnitřní, tak k vnější dimenzi návratů a výraznou podporu získal i německý dokument vyzývající k provázání spolupráce se třetími zeměmi ve věci readmise s nástroji vízové politiky. Pracovní oběd ministrů byl věnován plnění stanovených závazků členských států v oblasti relokací, což Komise využila jako příležitost dále apelovat na členské státy navýšit své nabídky pro splnění relokačních závazků přijatých v roce 2015, a vysílání expertů do aktivit EASO a EBCG. V odpoledním bloku se pokračující debata odebrala k vnějším aspektům migrační politiky – implementaci Maltské deklarace a společného Vallettského akčního plánu – tj. klíčových unijních opatření pro řešení situace na stále vysoce exponované centrální středomořské trase. Na závěr celého zasedání byli ministři informováni o pokrocích při projednávání návrhů v rámci reformy společného evropského azylového systému a rámce pro přesídlování.

Ve dnech 19. – 20. 3. 2017 se uskutečnila v Římě konference ministrů vnitra Německa, Rakouska, Švýcarska, Slovinska, Malty, Itálie a Tuniska, Libye a Alžírsko k problematice migrace v centrálním Středomoří. Výstupem se stala společná deklarace potvrzující záměr prohloubit vzájemnou spolupráci v oblasti migrace a vytvoření Středomořské kontaktní skupiny (*Central Mediterranean Contact Group*) k migraci. Četnost zasedání této skupiny by se měla odvíjet od aktuálních potřeb.

Kontroly na vnitřních schengenských hranicích

Dále trvá dočasné znovuzavedení kontrol na některých úsecích vnitřních schengenských hranic: do 15. července 2017 ve Francii – vyhlášen stav nouze; dále také ve Švédsku, Dánsku, Německu, Rakousku a přidruženém Norsku na základě článku 29 Schengenského hraničního kodexu podle rozhodnutí Rady ze 7. února 2017. Rada na doporučení Komise již poněkolkrát přijala navržené prodloužení na provádění kontrol, tentokrát až **do 11. května 2017.**

3. Relokace a přesídlování

3. 1. Přesídlování – aktuální informace

Jedním z opatření přijatých v rámci společné dohody EU a Turecka pro řešení migrační krize je také přesídlovací mechanismus syrských uprchlíků z Turecka do EU, a to především princip 1:1 (za každého Syřana, který bude vrácen do Turecka z řeckých ostrovů, bude jiný Syřan přesídlen z Turecka do EU). K přesídlování využijí členské státy primárně své dosud nesplněné závazky, jež učinily 20. července 2015 (aktuálně zbývá přesídlit do EU na základě tohoto schématu cca 8 000 uprchlíků, pro ČR je to 348 osob), případně nevyužitou relokační kvótu – 54 000 osob (pro ČR se jedná o

1 281 osob). V rámci plnění závazků spjatých s dohodou EU – Turecko obdržela Česká republika spisy s daty o syrských uprchlících v Turecku.

3.2. Relokace v rámci dočasných opatření ve prospěch Itálie a Řecka

Implementace relokací jak z Itálie, tak z Řecka ve všech směrech stále vážne a samotná realizace je velmi pomalá. **K 26. březnu 2017 bylo celkově relokováno 14 998 osob z Řecka a Itálie**, což představuje zhruba 14,1% úspěšnost v naplnění celkové relokační kvóty 106 000 osob. **Z Řecka** bylo ke dni 26. března 2017 relokováno celkem **10 518 osob**. V období od 13. 3. do 26. 3. 2017 došlo k relokaci 594 osob, z toho 178 do Francie, 145 do Finska, 104 do Nizozemska, 52 do Lucemburska, 30 do Irska, 30 do Slovinska, 27 do Španělska, 15 na Maltu a 13 do Estonska. **Z Itálie** bylo ke dni 26. března 2017 relokováno celkem **4 480 osob**. V období od 13. 3. -26. 3. 2017 došlo k relokaci 311 osob, a to 231 do Německa, 45 do Francie, 34 do Belgie a 1 do Lotyšska.

V Itálii lze v poslední době zaznamenat mezi nově přípluvšími osobami významný pokles cizinců oprávněných účastnit se relokačního programu. Způsobilé osoby k relokaci jsou státní příslušníci Burundi, Eritrei, Malediv, Ománu, Kataru, Sýrie a Jemenu, zatímco mezi nově příchozími migranty převažují občané Guinei, Pobřeží slonoviny, Senegal, Nigérie a Gambie. V Itálii je v současné době přibližně 5 000 Eritrejců, kteří projeví zájem o relokační program. V Řecku se poté nachází přibližně 20 000 osob, převážně Syřanů, které se kvalifikují pro relokaci.

3.3. Implementace konceptu hotspots v Itálii a Řecku a plány na posílení azylových systémů těchto zemí

Aktuálně jsou v Itálii oficiálně funkční 4 hotspoty (Lampedusa, Pozzallo, Trapani a Taranto); Řecko v současnosti disponuje 5 funkčními hotspoty (Chios, Lesbos, Leros, Samos a Kos).

Účelem hotspotů by mělo být komplexní zajištění procedur ve vztahu k cizincům nelegálně vstupujícím na území EU od registrace až po zahájení příslušných kroků v souvislosti s legalizací či ukončením pobytu, V souvislosti s prohlášením EU – TR se významně posílila úloha hotspotů v Řecku – ty nyní slouží jako zajišťovací uzavřená centra, ze kterých by měli být všichni migranti vraceni zpět do Turecka. Zároveň má však každý z těchto cizinců právo požádat o azyl. V případě podání žádosti je následně v rámci hotspotu ověřována přípustnost či oprávněnost žádosti, přičemž délka řízení dosahuje řádu měsíců, zatímco doba detence je zákonem stanovena na 25 dnů od vstupu na řecké území. Po uplynutí této doby je cizincům povolen pohyb mimo hotspot. Po dobu probíhajícího řízení však není (až na stanovené výjimky) povoleno opustit území ostrova.

Důležitou roli při implementaci konceptu hotspots v Itálii a Řecku zaujímá Evropský podpůrný azylový úřad (EASO), jež poskytuje asistenci zejména ve věci relokačního procesu a implementace prohlášení EU-Turecko. V souvislosti s uvedenými aktivitami EASO mimo jiné zajišťuje vysílání národních expertů za účelem podpory a asistence státním úřadům zemí zasažených migrační krizí.

V souvislosti s fungováním hotspotů v Itálii a Řecku, relokacemi a implementací prohlášení EU-Turecko bylo od roku 2015 nominováno celkem 61 českých expertů a bylo realizováno 59 vyslání za účelem podpory aktivit EASO. **Česká republika je**

aktuálně šestou nejaktivnější zemí z hlediska vysílání expertů do služeb agentury EASO působící v hotspotech v Itálii a v Řecku. V případě Itálie byla Česká republika v roce 2016 dokonce na prvním místě v počtu vyslaných expertů a třetím místě s ohledem na délku působení.² Aktuálně působí na žádost EASO 2 experti Ministerstva vnitra v Řecku a 2 experti v Itálii.

V současné době se připravuje vyslání 2 expertů do Itálie, s plánovaným počátkem vyslání 3. dubna a 10. dubna.

4. Integrace a komunikace

4.1. Nový Státní integrační program (SIP)

Existence Státního integračního programu (SIP) pro osoby s udělenou mezinárodní ochranou v roce 2016 a v letech následujících s platností od 1. ledna 2016 má právní oporu v § 68 až 70 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Ministerstvo vnitra dne 16. 1. 2017 předložilo vládě nové Usnesení o změně usnesení vlády ze dne 20. listopadu 2015 č. 954, o státním integračním programu pro osoby s udělenou mezinárodní ochranou v roce 2016 a v letech následujících. Vláda schválila Usnesení č. 36 ze dne 16. ledna 2017. Ministerstvo vnitra zajistí funkci generálního poskytovatele integračních služeb v roce 2017 a v letech následujících. V roce 2017 poskytne integrační služby Správa uprchlických zařízení ministerstva (SUZ).

V roce 2016 vstoupilo do SIP 510 oprávněných osob, mezi nimiž byli nejvíce zastoupeni státní příslušníci Ukrajiny, Sýrie, Iráku a Kuby. Především generální poskytovatel integračních služeb - Charita ČR - do konce roku 2016 neuzavřela individuální integrační plán (IP) s celkem 130 oprávněnými osobami. SUZ dokončí přípravu IP s těmito oprávněnými osobami. Od 1. 1. 2017 dále podalo žádost do SIP 38 osob s udělenou mezinárodní ochranou.

4.2. Analýza nálad veřejnosti a komunikační aktivity

V souvislosti s aktuální migrační situací probíhá pravidelné informování ve všech oblastech, souvisejících s problematikou migrace. Informační aktivity jsou cíleně zaměřeny na mediální výstupy – TV, rozhlas, noviny, časopisy, propagační materiály.

² Za období 15. 09. 2015 – 31. 12. 2016.